

Diumenge 22 de juny de 2008 Contacti amb diaridegirona.cat | RSS

diaridegirona.cat NOTÍCIES
Opinió

HEMEROTECA »

PORTADA

ACTUALITAT

ESPORTS

ECONOMIA

OPINIÓ

Firmes del dia

Triwwwuna

Cartes al Director

Enqueste

diaridegirona.cat » Opinió

El rèdit d'algunes commemoracions (II)

ENRIC MIRAMBELL I BELLOC Passaren cinquanta anys des de la commemoració del primer centenari dels setges de 1808 i 1809 i la ciutat es disposava a celebrar el centcinquantenari. En aquella primera ocasió s'havia aconseguit posar al servei dels gironins

un magnífic edifici escolar. Una veritable joia per a la ciutat, tant per la qualitat del continent com per la del contingut. Si aquella primera celebració havia merescut algunes crítiques, aquesta segona en rebria moltes més. És cert que aquells anys cinquanta del segle passat el nostre país estava governat per una dictadura, amb un acusat protagonisme militar. Però l'organització d'aquells actes va ser promoguda per l'Ajuntament de la ciutat, el qual encarregà l'organització a una Junta de la qual formaven part ciutadans de les més diverses condicions. Com és natural també hi havia en el si de la Junta un representant de l'autoritat militar. Però es tractava d'una persona molt competent, respectuosa amb tothom, més disposada a col·laborar efectivament que a exercir cap mena de coacció o autoritarisme.

Com no podia ser altrament en aquelles circumstàncies, entraren en la programació desfilades militars, i fins i tot la presència personal del ministre de l'Exèrcit. Però també es programaren conferències de caràcter històric, a càrrec de destacades personalitats del món cultural, conferències que no s'apartaren pas del caràcter científic i objectiu que els era escaient. També es convocà un Certamen literari del jurat del qual formaren part els historiadors Jaume Vicens Vives i Santiago Sobrequés. Guanyà un premi el destacat historiador gironí, suara traspasat, Dr. Josep M. Marquès, i també una poesia en llengua catalana, de la qual n'era autora la poetessa gironina Maria Castanyer. L'Institut d'Estudis Gironins, i la Revista de Girona hi dedicaren respectivament els Annals i un número monogràfic, en els quals predominaven els treballs de recerca, exempts de patriotisme. S'organitzà una exposició monogràfica, en la qual hi figuraven maquetes, plànols, llibres, revistes i documents, quadres, diferents objectes de l'època i una magnífica col·lecció de miniatures, que havia elaborat per aquella ocasió en Joaquim Pla Dalmau. Exposició que va ser visitada multitudinàriament, unànimement elogiada i que ha estat la base del futur Museu d'Història de la Ciutat. Tot el que acabem d'especificar és realment molt positiu; però encara n'hi ha més.

Novament es va actualitzar el record de les promeses fetes a la ciutat pels poders centrals, l'any 1810; promeses que havien quedat sense complir-se. I, com ja era tradicional, també es va poder reivindicar el dret que té Girona a rebre les atencions del Govern, encara que es trobi a més de set-cents quilòmetres de la capital de l'Estat.

En aquell temps encara la major part dels organismes oficials ocupaven antics convents afectats per la Desamortització de Mendizábal. Eren edificis en estat deplorable que si no eren pas mirats amb ulls d'arqueòleg, només estaven destinats a la seva desaparició. El que aquí feia falta era només el que ja tenien la major part de les capitals de demarcació de la resta del país. També una ciutat que anava creixent i

progressant, pel sol esforç dels seus habitants, era mereixedora d'unes millors estructures urbanístiques que només es podien realitzar amb una decidida cooperació de l'erari estatal. Si els anys 1908 i 1909, fent sortir la bandera d'Ultònia i posant al dia la memòria del sacrifici de Girona en la Guerra del Francès, s'havia pogut obtenir quelcom molt substancial, cinquanta anys més tard també es podria aprofitar l'avinentsa per atraure l'atenció del poder central i posant, per uns dies, en un primer pla el protagonisme de Girona en l'àmbit estatal, obtenir tot o una bona part del que la ciutat necessitava i tenia tot el dret a reclamar.

Des de l'any 1944 s'estava construint un edifici de nova planta amb destí al Govern Civil. Les obres s'eternitzaven i passaven temporades paralitzades. No es preveia la data de la seva culminació. Aquell any 1958 s'hi donà la darrera empenta i el mes de juny es pogué inaugurar l'edifici totalment acabat, en un acte amb el qual s'obrien les celebracions del centcinquantenari. En abandonar el Govern l'edifi de l'antic convent del Carme, la Diputació que el compartia pogué ampliar les seves instal·lacions i adquirir la presentació externa que li corresponia.

La delegació d'Hisenda estava ubicada en el desamortitzat convent de Sant Josep que a les darreries del segle XVI havien erigit els frares carmelites descalços. Aquell rònc edificí no ofería cap garantia per encabir aquell servei de l'Administració. En aquella avinentesa arribà l'ocasió d'iniciar l'esperat projecte d'un modern edifici on els serveis es poguessin instal·lar adequadament. Edifici que va entrar en funcionament dos anys més tard. L'institut de segon ensenyament, que era l'únic que existia a Girona i un dels dos amb què comptava la província, es mantenia des de feia més de cent anys en l'antic convent de caputxins, del carrer de la Força. Feia dècades que quedava clar que aquell edifici ja no era hàbil per a la funció que se li exigia. Des de la conversió de convent abandonat en institut no s'hi havien fet més obres importants de manteniment. I mentrestant la matrícula que en un principi havia estat minoritària, havia experimentat un acusat augment. Per tant el vell casalot a més d'impresentable era també insuficient. Ja es disposava del terreny per bastir-hi un nou institut, però el projecte s'anava eternitzant en continuats viatges entre Girona i Madrid, sempre exigint rectificacions que endarrerien l'inici de l'execució. Aleshores arribà el moment d'accelerar el procés, realitzar la construcció sense més interrupcions i posar el nou edifici en funcionament en un termini de pocs anys.

Semblant problema experimentava l'Escola del Magisteri. No ocupava cap antic convent; però sí un modest i esquifit edifici que esperava la seva jubilació. Gairebé al mateix temps que les obres de construcció de l'institut es realitzaren les de l'Escola de Mestres, i els dos edificis entraren en servei amb poc temps de diferència. Aprofitant l'atenció que des de Madrid s'havia aconseguit pels interessos de Girona, es pogueren emprendre importants obres d'urbanització en el teixit urbà, entre les quals es pot destacar la plaça de Catalunya. I poc temps després, l'any 1963, arribaren les primeres annexions de municipis veïns. Annexions que havien esdevingut imprescindibles per l'expansió i progrés de la ciutat.

Arran d'aquella commemoració dels setges es va iniciar per a Girona un procés d'expansió i creixença que ja no ha parat, i que s'ha incrementat considerablement en les darreres dècades, aconseguint la ciutat que ara tenim.

COMPARTIR

Què és això?

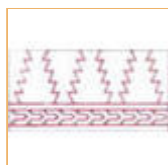
 ENVIAR PÀGINA »

 IMPRIMIR PÀGINA »

 AUGMENTAR TEXT »

 REDUIR TEXT »

Más Ofertas Aquí

Azulejo Alcazaba Bb
Arte en tu casa al mejor precio.

PVP: 36,75 €

Crucero Estados Unidos,
Cruceros a precios increíbles.

PVP: 814,00 €

Collar de Abalorios Venca
Disponible ahora mismo por...

PVP: 5,90 €

Las mejores OFERTAS	Vuelos a Baleares	desde	20€
	Vuelos a Londres	desde	30€
	Vuelos a E.E.U.U	desde	207€
<small>* Per trayecto, taxes no incluidas</small>			

Conegui'ns: [CONTACTI](#) | [CONEGUI'NS](#) | [LOCALITZACIÓ](#)

diaridegirona.cat

diaridegirona.cat és un producte d'**Editorial Prensa Ibérica**

Queda terminantment prohibida la reproducció total o parcial dels continguts oferts a través d'aquest mitjà, llevat autorització expressa de diaridegirona.cat. Així mateix, queda prohibida tota reproducció a l'efecte de l'article 32.1, paràgraf segon, Llei 23/2006 de la Propietat intel·lectual.

Altres publicacions del grup **Editorial Prensa Ibérica**

Diario de Ibiza | Diario de Mallorca | Empordà | Faro de Vigo | Información | La Opinión A C
Granada | La Opinión de Málaga | La Opinión de Murcia | La Opinión de Tenerife | La Opinió
La Nueva España | Levante-EMV | El Boletín | Mallorca Zeitung | Regió 7 | Superdeporte | T